

X 191 Phot 14.2

Ἄ Ἠ Ο ἲ ΟΥ Θ Ξ Ἀ

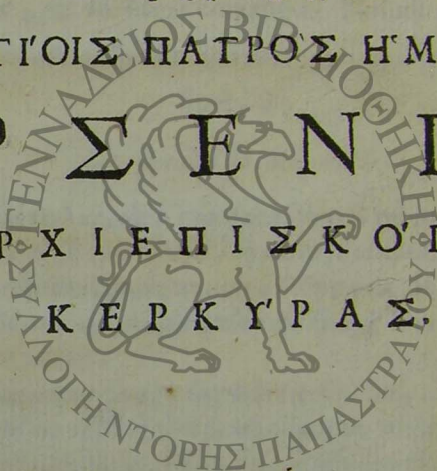
Τ ΟΥ Ε Ν

ΑΓΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Α Ρ Σ Ε Ν Ι Ο Υ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Τῇ 10. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμεῶν

Α' Ρ Σ Ε Ν Ι ΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Εσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἰσῶμην, σίχ. σ'.

καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα σιχηρὰ προσόμοια,

ἥχος, δ'.

Ὡς γηναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εἰς εὐχὰς ἀνέπειλας, ὡς Ἀσὴρ φαινότατος, καὶ φωτὸς ἐπέπλησας τὰ
ἐσπέρια. τὰ γὰρ ὁρθόδοξα δόγματα, διδάσκεις τῆς Πίστεως, Κερ-
κυραίων τὴν πληθύν, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος. ὅθεν σήμερον, συνελ-
θόντες ποροδύμως ἀνυμνεύμεν, τὴν σεπτήν καὶ θείαν μνήμην, τὴν σὴν
παμμακάρα Ἀρσένιε.

Τὴν σεπτήν σε πατήγειν, ἐκτελέντες Ἀρσένιε, τὴν σωρόν σε ἅπαν-
τες προσπύσσομεθα· καὶ προσκυνοῦμεν τὰ λείψανα, τοὺς πόνησας
σέβοντες, καὶ τιμῶντες εὐσεβῶς, τοὺς ἀγῶνάς σε Ὅσιε, χάριν ἔνθεον,
ἀρρῦόμεθα πόθῳ ἐκβοῶντες· σῶσον πάντας ταῖς εὐχαῖς σε, καὶ τῆς
κολάσεως λύτρωσαι.

Ορφανῶν Πατὴρ γέγονας, καὶ πτωχῶν πλεῖτος ἑτοιμος, ἰατρὸς νοσούν-
των ἀληθέστατος· καὶ τῷ ἐν θλίψει παράκλησις, φαινόμενος
ἅπασιν ἐν κινδύνοις βοηθός. ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος ἐκμιμήμενος, τῇ
Δεσποτῇ τὸν οἶκτον ἐκ τῆς θείας, βασιλείας ἡξιώτης, μὲν δικαίων Ἀρ-
σένιε.

Δόξα, ἥχος α'.

Εκ μήτρας ἡγιασθῆς ὡς Σαμεὴλ ὁ μέγας, καὶ ὁ ἔνθεος Ἰερεμίας, Πα-
τὴρ ἡμεῶν Ἀρσένιε. ἡλικιάτε καὶ σοφία προκόψας, ἀξίως θεείσθαι

Α

τῆς

β'.
τῆς καὶ Χρυσὸν ἱερωσύνης τὰ σύμβολα. ὡς μὲν Σαμεὴλ θύων εἰρηνω-
κὰς, καὶ τὰ ἐν ὀπκαλείσθαι τὸν Κύριον εἰσακούμενος, ὡς Ἰερεμίας δὲ
πάλιν, θλίψιν αἰμέτοις ἐκδιδόμενος, καὶ πηγὴν δακρύων τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς ἐπιζητῶν, ὑπὲρ λαῶν ἔξαμαρτάνοντος. ὅθεν ἡμεῖς, οἱ πολι-
χον ἅμαχον, καὶ Ποιμένασε πλετύντες πανάρετον, αἰτῶμεν Ἀγιοτά-
τε. μὴ ὡδισιοπηθῆς ἱλασόμενος τὸν Κύριον, τῷ πωσιτάτῳ Ποι-
μνίῳ, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάριν ἔνσωμεν πάντες εἰς ἑκαχρον βοή-
θειαν.
Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προϊόρτιον.

Ο' Παλαὸς ἦν ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρός Παρθένου τῇ ἱερῇ
προσάγεται, τῷ οἰκείῳ νόμῳ πληρῶν τὸ ἐπαγγελμα. ὃν Συμεὼν δε-
ξάμενος ἔλεγεν. νῦν δὸ πολὺ εἰς εἰρήνην, καὶ τὸ ῥῆμά σε τὸν δέλον σε. εἰ-
δὸν γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωπείον σε Κύριε.

Τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν.

Ζήτηε εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῷ Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Εἰς τὴν Ἀπὸν, ἡχος α'.

Η' Μέρα σήμερον χαρμονικὴ καὶ ἐόρτιος, ἡμέρα ἑυφροσύνης καὶ ἀγαλ-
λιάσεως ἐπεδήμησεν. αὐτὴ ἐστὶ τῇ Ἱεράρχῃ Κερκύρας Ἀρσένιῳ τὸ
μνημόσυον. διὸτε ἐν οἷς ἦν ἐκείνῳ λόγων ἐρασαί, καὶ τῷ βίῳ ζηλωτῇ
πρὸς αὐτὸ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κρατὴρ διδασκαλίας μουσικῆς, ὃν ἡ τῷ
Θεῷ Σοφία κεέρακε. χαῖρε βακτηρία γήρως ὀρφανίας ἐπίκουρε. χαῖρε
παρήγορε ξένων καὶ ἀδικεμένων ὑπέρμαχε. χαῖρε τῆς ἀποστολικῆς
πολιτείας ἀκραιφνέστατον ἐκτύπωμα. Πέτρε καὶ Πάυλε ὑπὲρ πάντων
γνησιώτατε. οἷς καὶ συνδύφρανέμενος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ζώντων, μὴ δὲ
λείπης δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴπερα τῷ Ἀγιοτάτῳ Μητροπολίτῳ Κερκύρας.

Γεωργίῃ τῇ Χωνιάτῳ, ἡχος ὁ αὐτός.

Τ' Ἀσπασίᾳ σιγησάτωσαν οἱ Φαίαιες. ἰδὲ γὰρ ἀειθαλὴς Παράδεισος
ἐν μίσῳ αὐτῇ πεφανέρωται. ὡραῖοι δὲ καὶ οἱ τέτε καρποὶ, καὶ ἑνω-
δία θυμολίας εἰσφέρουσι τοῖς πόρρω καὶ τοῖς ἐγγύς. ἀλλ' ὡς οἰκνῶτορ
Θεοφύτου Παραδείσου Ἀρσένι, ἐπακολοθεῖν σοὶ ἐν αὐτῇ τὸ σὸν
δυσώπησον Ποίμνιον, παρρησίᾳ ὡς ἔχων πρὸς Θεόν, καὶ πρὸς βόθρε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴπερον, ἡχος β'.

Η' Ὀκτὴ ἡμῶν λειψάνον σε παμμάκαρ φανεροῖ, ὡς ἐν ἰδρώτι καὶ ἀγρυ-
πνίᾳ λαθάνων ἐτέλεις ἀρετὰς. ἀλλ' ὡς ἔξενε τῷ τερασίῳ, τὰ λογιὰ
τῷ ἀψύ-

γ'.
τῷ ἀψύχῳ ἐκπλήττονται θαύματα, καὶ πανηγυρίζοντες, τὸν θαυμα-
στὸν Θεὸν μεγαλύνουσι, τὸν ἀναδείξαντα καὶ ἐν πέτρᾳ τῆς σωρῆ, μέγι-
στον θαυματουργὸν τὸν Θεὸν Ἀρσένιον.

Εἴπερον, ἡχος γ'.

Ο' Ῥοδοξίας τὰ δόγματα σαφῶς Πάτερ ἐξάνωσας. Τελέδα σέβειν
ἐδίδαξας ἀδιαίρετον. μονάδα δὲ ἀσύγχητον τὴν Θεῖαν φύσιν καὶ
ἄναρχον, αἰώνιον ἀίδιον. ἐνεμένῳ Θεότητι διηρημένῳ τῷ ὑποστάσε-
σιν. ἀλλὰ ταύτη παρὲς ἁμῶν παμμάκαρ Ἀρσένι, πρὸς βόθρε ὑπὲρ
ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴπερον, ἡχος δ'.

Α' Σματικῶς κροτήσωμεν σήμερον ἀδελφοί, τῇ Ἱεράρχῃ Κυρίῳ τελευ-
τῆς τὰ μνημόσυα μετ' ἐγκωμίων καὶ τῇ Θεῷ ὑπερῷ χαρισθεῖς μελω-
δίας προσάξωμεν, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σε Κύριε ἄδοντες. φοβερὸν
γὰρ ἡμῖν πορρωσιτὴν, καὶ σοφὸν ὀπισθημονάρχη, τὸν Θεὸν ἀνέδειξας
Ἀρσένιον. ἔτος γὰρ ἐκοντὶ ἀναχωρεύσας, ἑαυτὸν τῷ Θεῷ Πνεύματος
παρεῖ, καθαρτικὸν δοχεῖον τῆς Θεῖας γέγονε χάριτος, καὶ ἀκνωτὸς
παρέχει ἡμῖν τὰς δωρεάς. διὸ καὶ ἡμεῖς ἐπαξίως, κροτήσωμεν τῇ Κυ-
ρίῳ ἄνθρον ὀπνίκιον, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴπερον, ἡχος, πλ. α'.

Α' Εὐτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, τὸν ἀληθῶς Ἱεράρχῃ ὑμνήσωμεν Ἀρ-
σένιον. καὶ τὸν Θεὸν γὰρ λόγον τῷ Θεῷ, τὸ ἐμπιστῶν αὐτῷ τὰ λα-
τὸν καλῶς εἰργάσατο. ὅθεν μὲν πότμον, ὡς καὶ ζῶν θαυμάτων αὐτε-
ργὸς πεφανέρωται, δαίμονας φυγαδεύων, καὶ παντοίας νόσους ἰώμενος.
ἡμῶν πορρωσιτὴν ὁ μῶν κραταιῶς, καὶ τοὺς κατ' ἡμῶν ἐχθραίνοντας καὶ
κράτος ἔσπεμενος. ἀλλ' ὡς Ποιμὴν Κυρίῳ, μὴ δὲ λείπης δυσωπῶν τὸν
ἑσσυμπάθητον Θεόν, ἐκδεξιῶν ὡδισθῆσαι ἡμᾶς, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
τῆς Κρίσεως.

Εἴπερον, τῷ Βαρδάνῃ, ἡχος ὁ αὐτός.

Ε' Να τί ὑπολαμβάνει ὁρῶν τετυρωμένα, Δαβὶδ μετ' ἡμῶν ὁ Θεοπάτωρ
ἀναβοάτω. ὅρος τῷ τοῦ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἐκπῆσατο ἡ διέξιν αὐτῷ.
εἰς ὃ κατοικεῖν ἡρετήσατο τὸν ἑαυτῷ μὲν θεράποντα, ἡμῶν δὲ πολιέχον
Ἀρσένιον. ἀλλ' ὡς διὸτε ἡλικία σύμπασα, γένος ἅπαν οἱ ἐνθαδὲ σήμε-
ρον ἀθροισόμενοι. διὸτε καὶ ἅμα πορρωσιτὴν ἡμῶν τῷ κοινῷ Πατρὶ, καὶ
πορρωσιτὴν ἐν ἑυλαβείᾳ. τῆς ἱερωτάτης σαρκὸς τῆς ὁσὰ πειπνωσά-
μεθα σὺν φέβῳ, τὰ ὄντως μερίζοντα. ὁ γὰρ ἀγιάζων ἔτος, καὶ ἡμεῖς ὁ

δ'.
διδάτῃ ἀγιάζοντες, ὃς ἐνός ἐσμὲν πάντες τῷ αὐτῷ ἀγιάσαντος Θεοῦ.
καὶ ὁσὸς ἀτὼν ἡμῶν ἐν φειρασμοῖς ὁξύτατον ἀναδείξαντος.

Εἴτερον, τῷ Χωνιάτου, ἡχος πλ. β'.

Τὸν μέγαν ἐν Ἱεράρχεις, τὴν σάθμῳ τῷ Ναζωραίων, τὸν ὁρμά-
χον τῆς Κερκύρας, λαοὶ ἐνσεβοφρόνως ὑμνήσωμεν Ἀρσένιον τὸν
παύσαντο. ὡς γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἡλίου φωτοβολῶν ἀκάματα, καὶ τὸ
ἀντίθετον ἐκδιώκων, ταῖς χερσὶ λαμψύρην τοὺς ἐυφημῶντας αὐτὸν.
μεγίστῳ γὰρ κέκτηται περὶ Θεὸν παρρησίαν, καὶ περὶ βεβαίαν ἐκ ἐκλεί-
πει τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτερος, τῷ αὐτῷ, ἡχος πλ. δ'.

Τὸν Νομοθέτην ζηλώσας τοῖς ῥόποις καὶ τοῖς θαύμασι, τὸ σὸν
ποιμνιον κεκακωμένοι φεικρῶς δελεῖς ἐλυξώσω, τῇ πονηρίᾳ
καὶ σε βλάβῃ τὴν πολυφλοισβον πατάξας θάλασσαν. βλάβη καὶ ἡ
ἀνικμος πέτρα ὑδροφθόγῃς ἡχας ἐκπέμπουσα. ἀλλ' ἡμεῖς ὡς Θεο-
γράφους πλάκας τὰς διδασκαλίας σε ἀπαζόμενοι, καὶ ὁξύναντες εἰς
ἀναψυχὴν, ὑμνοῦν σοι ὁσὸς ἀγῶν ἑορτίον. διὸ καὶ πρέσβυς Θεορρή-
μον Ἀρσένιος σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἡχος πλ. δ'.

Τὸ ἐμπιστεύοντι τάλαντον, παρὰ Χειρὸς καλῶς ἐργασάμενος
ὅς σε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μὴ θάνατον δαιμόνων φυγαδεύτης,
καὶ ἱατὴρ ποικίλων ἀρρώσθημάτων· σύλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ ὅρος ἄγιον
τῆς Ἐκκλησίας τῷ Χειρὸς. δίδως ἐκτείνοντες Ἀρσένιος θαυματουργὲς,
τὴν εἰρήνῃ αἰτῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ο Προεβύτης Συμεὼν, τὸν Νομοδότην καὶ πληρωτὴν τῷ Νόμῳ
ἀγκάλας εἰσδέχεται· καὶ τῷ Θεοῦ τὴν ἐκβασιν ἰδὼν τελε-
θεῖσαι, μὴ χαρὰς ἀνεκράνυζε. νῦν δὲ πολυεὶς ἐν εἰρήνῃ καὶ τὸ
ῥῆμά σου τὸν δούλον σου. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν
σου Ἄγιε.

Εἰς τὸν εἶχ. Προσόμοια, ἡχος β'.

Ὅτι ἐκ τῷ ξύλῳ σε νεκρόν.

Λεῖτε ἡ χειρὸν πληθύνει, τὸν Ἀρχιερέα Κεῖν ἀνδριμύ-
σωμεν, τούτου τὴν πανόρτον μνήμῃν γεραίροντες. τῆς Κερκύρας
γὰρ γέγονε, σεπτὸς Ποιμέναρχης, δεῖν τε ὁσὸς ἀγῶν ἐν φεικρῶν
ἀμα

ἅμα ὀφθαλμῶν καὶ ξένων, καὶ τῷ ἐλπιζομένῳ εἰδείχθη, μέγα σωτη-
ρίας καταφύγιον.

εἶχ. Τὸ δόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ωσπερ τίς ἀένναος πηγῆς, βρύεισε θαυμάτων ἡ δὴ κη πληθύνει ἐκασ-
τε, ἐνδοξε Ἀρσένιος τοῖς ὁσὸς ἀγῶν πεισῶς. ὅθεν πάντες ὁσὸς ἀγῶν
τες, βοῶμεν ἐν φόβῳ. δώρησαι τὴν ἴασιν τοῖς ἐυφημῶσίν σε, λύων πε-
ριστάσεις παντοίας, καὶ τὰς μεθοδίας τῷ πλάττει, θείας σε περὶ βεβαίας
ὁσὸς τὸν Κύριον.

εἶχ. Οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ποιμνὴν ἡν περ Ἰδίας καλῶς, ζῶν ἐν μὴ πότμον φυλάττειν μὴ ἀνα-
λείπης αἰεὶ, ἐνδοξε Ἀρσένιος δὲ πᾶσι παντοίων κακῶν. τὴν ψυχὴν σε γὰρ
τέθεικας, ἀντίλυτρον ταύτης, οἷα συμπαθέστατος καὶ τῷ Χειρὸς μιμη-
τής. ὃ νῦν παρεστὸς παρρησίαν, πρέσβυς σωθῆναι τοὺς πίσει, σὲ ἐπι-
τελέντας τὸ μνημόσμων.

Δόξα, ἡχος πλ. β'.

Εὐχαρίστε ἡμῖν ἅπασαι αἱ θεοκύκλω πόλεις καὶ νῆσοι. ὁ γὰρ Ποι-
μὴν ὁ θαυμαστός, καὶ Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας ὁ μέγιστος Ἀρσένιος,
τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῇ κοιμήσει, τοὺς παρόντας κατα-
φαιδρύνει ταῖς ἐυλογίαις. ὅθεν σωελεθόντες αὐτῷ βοήσωμεν. πρόθυ-
τοι ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον πρεσβεύαις σου, πάνσεπτε Κερκυραίων
πρόμαχε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον ὅμοιον.

Ο Ἐν χερσὶ τῷ Συμεὼν, ἀνακλιθῆναι μέλλων Χειρὸς ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς
τοὺς ὑμνῶντας σε, τῆς τῷ παθῶν τυρανίδος ἀνακαλέμενος ῥῦσαι,
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος πλ. α'.

Τὸν προσάτιν Κερκύρας τὸν ἀπρὸς μάχην, τὸν διόκτιν πινύ-
ματι καὶ ἀσθενένταν ἱατὸν. τοῖς μετανοίας ὁδηγὸν τὸν ἀσφα-
λέστατον. τὸν ρυόμενον ἡμᾶς δὲ πᾶσι παντοίων πειρασμῶν. Ἀρσένιος σὲ
τιμῶμεν, φεικρῶς ἀσόμενοι πόθῳ, πᾶσι λείψανόν σου τὰ θαυματό-
βρυτα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, χαῖρε πύλη Κυρίου.

(642)

Εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ τὴν α'. σιχολογ. καθ. ἡχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστὸν ἀνατεθεὶς ὑπὸ βρέφους Θεοφρόν, ἐμάκρυνας σαυτὸν κοσμητικῆς
προσπαθείας· καὶ μόνω τῷ καλῶντί σου καθαρῶς συνηγούμενος, οὐκ ἔκρινες
τὴν παλαιὰν Γελάδα· ἦν ἰκέτο δὲ πάσης ἀνάγκης βοῦθῆναι,
τοὺς πόθῳ τιμῶντας σε. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θνητὴ Γαβριήλ ἐν γαστρὶ συλλαβέσας, τὸν λόγον τῷ Θεῷ ὑπὲρ λό-
γον Παρθένε, ἀφράστως τὸν ἔτεκες σαρκοφόρον γυμνούμενον· ὃν ἰκέ-
το δὲ ὡς Παιμὴν καὶ Υἱόν σου, ἀλογίας μετῆς τῆς παθῶν λυξωθῆναι,
πιστὸς ἀνυμνεῖν τάς σε.

Μετὰ τὴν β'. σιχολογ. καθ. ἡχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὴν πολυτάραχον τῆς βίης θάλασσαν, θαρρύνων ρεύμασι Πάτερ ὁξή-
ραναι· καὶ ἀνδείχῃς ποταμὸς θαυματῶν παρμυνητικῶν, ἐκα-
τοικτητικῶν καθαρὸν θεῖον Πνεύματος· ὅθεν δυσωπῶμέναι Γεράρχα
Ἀρσένε, ἰκέτο δὲ ἀδελφείπῳ τὸν Κρίσιν, σῶσαι ἡμᾶς τῶν ἀνυμνευ-
τάς σε. Δόξα, Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ερκύρας ὁ Παιμὴν καὶ φαιδρὸς ἑωσφόρος· ὁ σύλος ὁ σεργιανὸς τῆς Χειρὸς
Ἐκκλησίας· πηγὴ ἡ θαυματὸς βρυτοῦς, ἀδενέντων ἐπίσκεψις· ἡ πα-
ράκλησις τῆς θλιβομένης ἀπάντων· θεοῖς ἅμασι καὶ ἐγκωμίοις τι-
μάδῳ, ὁ μέγας Ἀρσένιος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεὸς καὶ Παρθένον Ἀγίαν, εἰδὼς ὅτις ἀληθῶς οἱ πιστοὶ Θεοτό-
κε, δοξάζοντες ὑμνεῖμέν σε τὴν λοχείαν τὴν ἀφραστον· σὺ γὰρ γέγο-
νας ἀμαρτωλῶν μεσιτεία, καὶ ἀντίληψις καὶ κοσμητικὴ σωτηρία, Θεό-
τοκε Δεσποῖνα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθ. ἡχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Προσβολὰς τῆς Δαιμόνων μὴ πλοηθεῖς, ἐν ἀκμῇ τῆς ἀγώνων ἀλλ' ὡς
ἰσὺν, ἀρχῆς δακτύλου τὰς παγίδας καὶ ἐνεδρας, καὶ τὰς μη-
χανουργίας τῆς ἐκείνων σκευοποιίας· τὴν εὐνὴν Ἀνδρονίκε προσφάσας
διέσωσας· καὶ ἐν τῇ Τετραήκῳ, τὸν λαόν σου οἰκτείρων, ζῶν ὕδωρ
ἀνέβλυσας, καὶ διψῶντα ἐπόρεσας Θεοφόρε Ἀρσένε. ὡς βούλῃ Χει-
ρὶ τῷ Θεῷ, τῆς πλαιομάτων ἀφίσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο Σωτήρ καὶ Δεσπότης τῆς γηγενῶν, ἐν γαστρὶ σου ἀσπύρε σωματα-
θεῖς, λιμένας ἐνδύον τοῖς ἐν ζάλῃ ἀνδείξει. διὰ τὸ πᾶντες πρὸς
σε καταφύγομεν, οἱ ἐν ξυκιμαῖς παθῶν χειμαζόμενοι· καὶ ταῖς τῆ
δολίης ρυπιδόμοις αὐραῖς, αὐτοῦ μοι Πάναγνε μεταχρεῖν ἀναψύξεις,
καὶ εἰρήνης βοῶντες σοι. ὡς βούλῃ Χειρὶ τῷ Θεῷ, τῆς πλαιομάτων ἀφί-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ὁρθοδόξως Μητέρα αὐτῆς σε δοξάζουσι.

Εἶπα, Ἐκ νεότητός με πολλά. Προκείμενον,

Τὸ εὐμαρὸν λαλήσει σοφίαν.

Σίχ· οἱ Γερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται διακροσύνω.

Εὐαγγέλιον, καὶ Ἰωάννην. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῇ Γεράρχῃ.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶπα τὸ ἰδιόμελον, ἡχος πλ. β'. Εὐλῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ο Σιε τεισμάκαρ Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Παιμὴν ὁ καλὸς καὶ τῷ Ἀρχι-
ποίμῳ Χειρὶ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς ὑποβάπτου
αὐτοῦ καὶ νῦν πάντοτε Γεράρχα Ἀρσένε, αἰτησάμενος ὡς βέλεις σε δω-
ρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶπειτα οἱ Κανόνες· ὡς ὁ πρῶτος τῆς Θεοτόκου, καὶ καθεξῆς οἱ δύο τῆς Ἀγίας.

Ὁ παρὼν, τῆς πανερωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας,

Κυεῖς, Γεωργίᾳ τῇ Ἀττικῇ.

Οὐ ἡ ἀκροσχίς. Ἀρσένε σὺ ὡς ἀπὸ τῆς ἑξ ἑκέρχρας.

Ὡς δὲ, α'. ἡχος δ'. Τῷ ὁδῶν ἡσυχία πάλα.

Αὐτοῦ καρδίας σοι κράζω, καὶ ἐν ψυχῇς δέομαι, σὲ ἐπεράναι Θεέ, γνῶ-
σεων κόνε Κύριε· τῆς διανοίας φώτισον ὀμματα, καὶ ὑμνωδίας κα-
θαρὰς τειβονμοὺς γνώρισον.

ΡΑθυμοτόκως φροντίδας, καταλιπὼν σήμερον, τῆς Κερκυραίων ὁ λαός,
δεῦτε ἀπεδάμω δράμωμεν· καὶ τὴν σωρὸν κυκλώσωμεν, ἅπαντες
τῇ Ἀρσένει, ὅς ἡμᾶς θλίψαν ῥύεται.

Γεφανηφόρος χορεύεις, πέρι Θεὸν ὅσι· καὶ τὰς τῆς πόρων ἀμοιβὰς,
ἀντιλαμβάνεις ἀλλίλα, καὶ τῆς θαρρύνον δράγματα χεῖρ σου ἀντι-
θερίζεις, ὡς ἀπορεῖς ἐπιπονώτατος.

Θεοτοκίον.

ἡ.
Επινούων δολοπλόκων, τὴν πονηρὴν ῥύμην πενυπερέγαθε Ἀγνή, καὶ σὺ
τίω οἰκείωσον, δίδναρέπτον τωραξέων. τήρει δὲ ἱερῶσύνῃς μοι, σολὴν
ἀεὶ ἀμόλυντον.

Επερος Καρὼν, Ποίημα ἑλαχίστη Γωάννη Ἰερέως τῷ Θεοφυλάκτου.
ἦχος πλ. δ'. Ἀρματιλάτῳ Φαραῷ.

Ταῖς ἀγλαταῖς τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι καταλαμπόμενος, καὶ Θεῷ τῷ
ὅλῳ, παρεῖσας Ἀρσένιε, τὸν ἰλασμόν δοθῆναί μοι, τῷ πᾶσι μακάριον
δυσάπει· ὅπως ἀξίως ὑμνήσω σε, μνήμῳ τὴν φαιδρὰν παμμακά-
ρισε.

Ολοαμπῆσε ὡς Ἀτέρα ἔχουσα ἡ Κερκυραίων λαμπρῶς, νῦν πανηγυ-
εῖζει, ἐπιστάως ἀγκυρα, τὴν μνήμῳ σε Ἀρσένιε ὡς σεπτὴ πολίεχε·
καὶ ὡς Ποιμένος ἰδύναντος, ταύτῳ καὶ ποιμάναντος ἄριστα.

ΗΕμεις ὡς λύχνος φαεινός Ἀρσένιε, τὰς τῷ ἀκτίνων βολὰς, καὶ τὴν Οἰ-
κεμένῳ, καταυγάζεις ἅπασαν, ταῖς τῷ θαυμάτῳ λάμψεις·
καὶ πρὸς δόξαν ἐγείρεις, τὴν σε δόξασαντος ἅπαντα, τὰ τῷ φιλεόρτῳ
συσήματα. Θεοτοκίον.

Ανδρακα θεῖον ὡς λαβὶς κατέχευσα τὸν νοῦν τὸν πρὸς Ναὸν, φέρεσα
ἀπὲρ χηρῶν, ὅν περ λαμπρυνθήσεται, ὁ Συμεὼν δεξιὰς ἐν χερσὶ καὶ
τὴν πάθος, ποροεφανήσεται τὰ σύμβολα, πᾶν ἀνὰ Παρθένε σαφές αἶμα.

Καταβασία, Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ωδὴ, γ'. Οἱ σερέων βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα.

ΗΕὐς ἡμῖν Μωσῆς σὺ ἀνεφάνης, εἰς ἀρετῇ ἀπρόβλεπτα ἀναδραμῶν καὶ
ὑπείσελθων, θεωρίας θείας γνώφον· ὡς πλάκας δὲ κατήγαγες,
λαῶ σὺ διδάγματα.

Εσκληῖς τῷ Γωσφὲ ἐγένετο, φυγῶν αἰγὺν ὑπὲρ ἰάξοντι, κακίαν πᾶσαν καὶ γυ-
μνωθεῖς, ῥυπαρὰν σαρκὸς χειπύων. ἐ γὰρ ἠέχε φθεῖρεσθαι, τὸν Ναὸν
τὸν πανάγιον. Θεοτοκίον.

ΕΝ ὑψηλῇ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώττῃ, τὸ σὺν ἔξανε ὄνομα, ὁ Ἰεράρ-
χης καὶ τὴν ὀφρὺν, τῷ βλασφῆμων εἰς γῆν ἔσσω, Θεοκῆτορ πάντα-
γνε, ἀνδρώπων ἡ βοήθεια.

Ἄλλος. Οἱ σερέωςας κατ' ἀρχάς.

ΡΑδαμνος ἔρως ἐκκληῖς, γονέων εὐσεβεστάτων· ὧν θαυρόντων μετανάστης
ἐγένετο, εἰς Βυζάντιον κατέκει, τὸ τῆς ψυχῆς ἰδόντες σε, κάλλος σε τῆς
Κερκύρας, προεβιβάσαντο πωρόεδρον.

Σοῦ

Θ.
Οὐδὲ ψυχῆς τὸ εὐχρὴς, θαυμάσας καὶ τῆς Κερκύρας, χαρᾶς πλείους
ὁ λαὸς ἐπληρῆτο· καὶ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ μεγαλοφώνως ἐπεμπον, τὴν
σε πρὸς ἀπὸ τούτων, Ἀρσένιε ἀνάδειξαν.

ΕΝ τῷ πανσέπῳ δὲ τὰ νῦν, σωμαθιδείσας τιμένει, καὶ τῷ θείῳ
λειψάνων τὴν θήκην, ἀσπαζόμενος βοᾷ λιταῖς σε πρὸς τὸν Κύριον.
πᾶσις ἡμᾶς ἀνάγκης, καὶ πειρασέως λυτῶσαι. Θεοτοκίον.

ΗΕβέλη κέφῃ ἀψιδῶς, Παρθενομῆτορ ἐφάνης, καὶ λαβὶς ἀνδρακοφύ-
ρος κρατῆσα, ὥσπερ βρέφος τὸν Χρυσόν· ὃν Συμεὼν δεξιὰς ἐν
ταῖς ἀγκάλαις χαίρων, ἐβόαν νῦν ἀπολύεις με.

Καταβασία. Τὸ σερέωμα.

Καθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τῷ Πνεύματι μυθεῖς, ὅξελεξω δογματῶν τὸ εὐσεβεῖς,
πᾶσαν ἀπώσάμενος τῷ ματαίων τὴν σύγχυσιν. τὴν τῆς Ὀρθο-
δοξίας διδάσκεις ἀκρίβειαν, πᾶς Αἱρέσεις διώκων διωάμει τῷ λό-
γων σε. ὅθεν ὁ Δεσπότης, Οὐρανῶν Βασιλείας τὰ γέρα παρέχει σοι,
δεῦρο δὲ ἔλεμε λήγων σοι. ἔσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῷ Κυρίῳ σε, περισβύων
ἀπᾶντος ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ πεισέσας τελέντων τὴν κοίμησιν.

Δόξα, Ζήτει τὸ καθ. τῆς β'. σιχολ.

Κερκύρας ὁ Ποιμὴν καὶ φαιδρὸς ἑωσφόρος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ωδὴ, δ'. Οἱ κατήμενος ἐν δόξῃ.

Οὐ τὸ ὄνομα καὶ μόνον, εὐσεβῶς προσκαλέμενον, Δαίμονας μαρίζει,
ζάλης ἐκλυφῆται τοὺς πλείοντας· τὴν ἐν ὁδοῖς πλανωμένους αἰχμα-
λώτους τε, ἐπανάγει καὶ συμφορὰς ἀποκρέεται.

ΥΠερέβης τὰς αἰδησεις, ἐν ᾗ ἔζης μακάριε, ἔξω Κόσμου μένων, καὶ ὁ
Κόσμος εἰχέσε σώματι. ἀλλὰ θαυρὸν παρεγένετο πρὸς ὃν ἑσθλὸς,
ἰσφρέσιον καὶ Ποιητὴν προαιώνιον. Θεοτοκίον.

Πατιδῆσα τῷ ἀνθρώπων, ἡ πτωχεία Θεότητι, διὰ σε παρθένη,
πᾶσαν ἀποδύεται νέκρωσιν· καὶ δερματίνες χιτῆρας ἀποτίθεται,
καὶ ἐνδύεται τῷ σωτηρίῳ ἱμάτιον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΗΟνασῶν ἀκρίβεστος, ὅρος καὶ κανὼν ἐδείχθης Ἀρσένιε, ἀρεταῖς
ἐμπρέπων Ὅσιε, καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς τωραξέσι.

ΗΡθης ὑψος πρὸς μέγιστον, τῆς ἱερῶσύνῃς καὶ Ποιμὴν ἄριστος, Κερκυ-
ραίων προκεχίρησαι, ἐμβιβάζων τοὺς πρὸς Παράδεισον.

Α 5 Λύχνος

Γ’ ἡχος οἶα προβέβλησαι, ἐπὶ τῇ λυχνίᾳ καὶ κατελάμπρυνας, σὺ τοῖς
λόγοις καὶ τοῖς θαύμασιν, οἰκισμένης μάκαρ τὰ πληρώματα. **Θ**κῖον.
Γναμῖσά με φάνηδι, ἐν τῇ τῆ θανάτου ὥρᾳ Θεόνυμφε, παροδεῦσαι
τούς ἀλάστορας, τοὺς ἐν τῇ ἀέρι ἐπιπλήσοντας.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν Οὐρανός.

Ωδὴ, εἰ. Ἀνὰ τειλόν μοι Κύριε.

Ροφθῆμεν φρέιας ἀπαντες, τὰς χεῖρας ἐφαγνίσωμεν, τὰ αἰσθητήρια
καθάσωμεν, καὶ ἐποφθῶμεν ὡς ἀρέσκει, τῇ θείᾳ θεράποντι· ἡ μὲν
πολιεύχῃ δὲ Ἀρσένιῳ τῷ σοφῷ.

Ορθεῖζων ὁ Θεωπέσιος, Ποιμὴν πάλαι ἐκέλευε, τὸν ἐυδίαλλακτον Θεόν,
ὕπερ λαὸν κεκακωμένον· καὶ θανάτων δὲ μάλιστα, ὅξαιτῆται ἀνεσιν τῷ
ποιμνίῳ ἑαυτῷ. **Θ**εοτοκίον.

Ετύλος πυρὸς πανάμωμε, λυχνία σὺ ἐπὶ ἀφωτός, κλίμαξ γέφυρα καὶ
ξάπεζα, ὠόκος δρόσος καὶ βάτος. τὰ γὰρ πρὶν ἀνίγματα, καὶ οἱ
τύποι ἐλαβον διὰ σὺ τὸ ἀληθές.

Ἄλλος. Ἰνατί με ἀπάσω.

Προσβολὰς τῇ δαιμνίᾳ, σὺ ἐκ ἐπισηδὸς ἀλλ’ ἄρ’ ἐπὶ ὤμους, καὶ
ἐσηργιμένους, ἐπὶ πῆξαι τῆς πωσιως Ὅσιε· καὶ τὰς ἐλεπόμενους, τέ-
κων ἰσὺν οἶα ἀράχης, διαλέλυκας μάκαρ Ἀρσένιε.

ΗΓιγθεὶς ἀπεκρούσθῃ, ἐν ἀκμῇ τῇ σῶν πόνων ὁ πολυμήχανος·
προσαλαΐσαι τόλμη, προσελθὼν ἀλλ’ ἡλέγχθῃ ὁ δειλαιοσ·
τὸ τῆ λόγου μάτῳ, λύκος χανὼν καὶ κατεβλήθῃ, τοῖς ὠραίοις πο-
σίσις Ἀρσένιε.

Προσδύχῃ σε προσφάσας, τὴν ἐνὶν Ἀνδρονίκε σὺ ἡλύθέρωσας,
δυσκοῦσαι μάκαρ· καὶ ζῶν ὕδωρ ἀνέβλυσας Ὅσιε, ἐν τῇ Τεξα-
νισῷ· ὅπερ τὴν σὴν ἐπωνυμίαν, μέχει δὲ ὑροφυλάττει Ἀρσένιε.

Τρέμων ἐφ’ ὁ πρὸς βυς, τὸν προσβλέπει δὲ πάλιν τὴν γῆν σαλεύον-
τα· ὃν ἐκόμισάς μοι, ὦ Παρθένε κατέχων ῥωνύομαι. **Δ**ποβάντων
δέ μοι, χριστῷ τῷ θείῳ τοῖς ἐν Ἀθῇ, Εὐαγγέλια φέρων κατέρχομαι.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ωδὴ, εἰ. Ζάλη με λογισμῷ.

Τῖς ἔστος ὁ ἐς ὧς ἡμῶν ἐν μέσῳ, ἀράτοις σάσεις καὶ πάσι, τὴν ἐυλο-
γίαν διαπέμνων, καὶ χάριν θαυσιλῆν. Ἀρσένιος ὁ μέγας. δευτετέτω
προσπέσωμεν.

Ἄσατε

Α’ Σάπτε τοῖς Θεῷ ἄσατε τέκνα, καὶ εὐχὰς δαπόδε μὴ ζέσης καρδίας,
ὅπως ἰλεως γένηται ὑμῖν· εἰς τὸ το γὰρ πρὸς βέω, καὶ γὰρ Πατὴρ ὡς
φιλόσ οργος.

Τ’ Ἀλανεὶς ἐν τῇ ἔργων ἡμεῖς Πάτερ, καταδίκης ἄξιοι, ἀλλὰ σὲ μόνον
πλετῆμεν, ἀμετάθετον πρὸς βέω πρὸς Θεόν· μὴ ἐν ἐλλείπῃς ἐλ-
κων ἡμῖν, τὸ ἔλεος ἄνωθεν. **Θ**εοτοκίον.

Η’ Λιον τέτοκας δικαιοσύνης, καὶ τὸ σκότος ἔλυσας τῆς ὡραβάσεως
Κόρη· διὸ λάμπον καὶ μοι, τὴν φεραυγὴ ἀκτίνα τῆς μετανοίας. σὺ
γὰρ ἐγὼ δὲ ἄλλος ἄχραντε. Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Η’ Κερκυραίων λαμπαρά, Μητρόπολις ἀγλαΐζεται, πλετῆσά σε θη-
σαυρόν, τεράτων ἀένναον. καὶ χαίρεσα γάννυται, σὺ τῇ πανηγύρει,
παμμακάριστε Ἀρσένιε.

Ο’ Τῶν Ἀγγέλων χορὸς, ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, σοὶ ὑπαντήρῃ τις λαμ-
παρῶς, καὶ πνεῦμα δεχόμενοι, τὸ σὸν ὦ Ἀρσένιε. χαίροις ἐκβοῶσι,
τῆς Κερκύρας ὁ ὑπέρμαχος.

Ε’ Γυνὴ προσήλθε ποτὲ, δαιμονιώδης αἰτῆσά σε, ὕδωρ ἀτάκτω φωνῇ·
καὶ τὸ μετέξασα, ἐν χειρὸς ἀγίας σε, ὡραζήμα Πάτερ, ἡξιώ-
θη τῆς ἰάσεως. **Θ**εοτοκίον.

Η’ Αὐτὸς ἐδείχθης Θεὸς, τῷ ἀχωρήτῳ πανάμωμε, ὃν ἐν χειρὶ τῷ Ναῶ,
κρατῆσα προσήγαγες, καὶ τὸν δεξιὰ μὲν, Συμειὼν ἐβόα· νῦν δαπό-
λυσον τὸν δεξιόν σε.

Καταβασία. Εὐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, ἡχος γ’. Ἡ Παρθένης σήμερον.

Ο’ Κερκύρας πορτομαχος τὰ ἐπὶ γῆς καταλείψας, σε φηφόρος ἀνείσι
πρὸς τὴν ἐράνιον δόξαν. Ἄγγελοι μετ’ εὐφροσύνης προσυπαντή-
σιν. Ἀνθρώποι λαμπαδοφόροι δοξολογῶσιν. ἐκβοῶντες χαίροις Πά-
τερ, Κερκύρας κλέος ὁμῶ καὶ κάυχημα.

ὁ Οἶκος.

Η’ Ψυχὴ με παμβέβηλος πέφυκε, καὶ μετ’ ἑρπαρᾶς πάσης πράξεως,
ὅθεν δπορῶν δειλιῶτε καὶ δέδοικα τῇ ὡδὴ ἐγχειρῆσαι τὸ σύνολον·
τίς γὰρ εἰμι ἐγὼ ὁ σκώλης καὶ ἄμουσος; ἢ πῶς τολμήσω παντελῶς
σὲ τῷ ὕμνῳ καθάψασθαι; ἀλλὰ ταῦς σῶς ἐνπροσδέκτοις θαρρή-
σας διήσεσιν, ἱεράρχα Ἀρσένιε, μὴ πόδε κρωγάζω καὶ πώσις.
Χαίροις Πάτερ Κερκύρας κλέος ὁμῶ καὶ κάυχημα.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, ιβ'. Μνήμη τε ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμεῶν
 Α'ΡΣΕΝΙΟΥ Α'ΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κοσμήσας Ἀρσένιος ἡμῖν τὸν Θρόνον,
 Νῦν πρὸς τὸν αἰθέριον ἀπέβη πόλον.
 Ἐννεά καὶ δεκάτη κύρ Ἀρσένιος Νόες ἦσαν.

Ο' Αἰόδιμος ἔτος καὶ μέγας Πατὴρ ἡμεῶν Ἀρσένιος ἐν τοῖς χρόνοις ἦν
 Βασιλεὺς τῆς εὐσεβῆς Βασιλείας τῆς ἐν Μακεδονίας, ῥηνηθεὶς ἐκ
 γονέων εὐσεβῶν καὶ Θεοφιλῶν· τῆς μὲν πατρὸς αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀγίας Πό-
 λεως Γέρεσαλήμ ὁρμωμένος, τῆς δὲ μητρὸς ἐκ Βηθανίας· οἵτινες νομί-
 μως σωμαφθέντες, ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον διήνουν· πάσῃ δὲ ἀρετῇ καὶ
 ἀγαθοεργίᾳ τὸν Θεὸν θεραπεύοντες, καρπὸν ἡσυχοντο δόδῃναι αὐτοῖς.
 Καὶ δὴ τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἐπακέσας ὁ Θεὸς, ἄξιον ὄντως τῆς αἰτήσεως τὸν
 καρπὸν αὐτοῖς ἐδώρισται. Τὸν καλὸν ἔν τετον Ἀρσένιον, ἐν Βηθα-
 νίᾳ ῥηνησάντες, τῷ Θεῷ ἐκ ἀναργάνων ἐγνωσαν ἀναθῆναι. Ὁ δὲ καὶ
 τριτὴν ῥηόμην, αἶρεσι μετ' αὐτοῦ· καὶ πρὸς ἑν ἧς ἐκείσε Μονασι-
 εῖων ῥηόμενοι τῷ Θεῷ καὶ τῇ μονῇ προεσῶτι ἀνέθεντο, εἰς δωδε-
 καεῖαν αὐτοῦ τὰ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ταμιεύσάμενοι. Καὶ αὐτοὶ
 μὲν τὸ μοναδικὸν ἀμφιασάμενοι ῥῆμα, καὶ καὶ Θεὸν ἐκείσε πολιτεύ-
 σάμενοι, τὸν βίον ἀπέλιπον. Ὁ δὲ γε τίμιος παῖς Ἀρσένιος, ῥεάμ-
 μασι παιδευόμενος, καὶ καλῶς ἀνατρεφόμενος πάσῃ προέκοπεν ἐνα-
 ρέτῳ πολιτεία. Τὸν δωδέκατον δὲ πεφθακὼς χρόνον, καὶ αὐτὸς ἤδη
 τὸν μονότροπον ὑπέδυ βίον. Ἀλλὰ πλείονος ἐφιέμενος τῆς ἐκ τῆς μα-
 θημάτων παιδείας, τὴν Σελεύκιαν κατέλαβεν· ἐνθα τὸ τῆς Γέρεσά-
 λημ αὐτοῖς διδάσκειν, πλοῖον ἐντυγχάνει πειρατικῶ, καὶ χερσὶν
 Ἀγαλῶν ὤδεπείσων, χάριτι Θεῷ λυξέται τῆς αἰχμαλωσίας, λό-
 γοις προσκλίσσει καὶ εὐσεβέσι τοὺς ἀδελφεὺς ἐκμελιζόμενος. Ἀπολυ-
 θεὶς δὲ, καὶ τοὺς ἁγίους καταλαβὼν καὶ προσκυλήσας τόπες, καὶ πῖν
 πότον ἀφοσιώσάμενος, τὴν Κωνσταντινέπολιν καταλαμβάνει, καὶ
 παρὰ τῇ ὁσιωτάτῃ Τρύφωνος δεξιᾷται. Ἐκείνου δὲ πρὸς τὸν Πα-
 τριαρχικὸν ἀναβάντος Θρόνον, ἧς Ἐκκλησιῶν ἔτος τὴν φροντίδα
 πιστεύει-

πιστεύεται· καὶ καὶ μικρὸν Τρύφωνος τὸν βίον ἀπολιπόντος, Θεοφύ-
 λακτος ἐπὶ τὸν Θρόνον ἀνάγεται. Ὁς δὴ τὸν μακάριον εὐρὼν Ἀρσέ-
 νιον ἀρετῆς ὑφεί μαρτυρέμενον, ψήφῳ Θεῷ κληθεὶς, τῆς μεγάλης Κερ-
 κυραίων Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς χειροτονεῖ, καὶ τὸν τῷ φωτὶ ἄξιον
 ἐπὶ τὴν λυχνίαν τίθεισιν. Ἐντεῦθεν Ἀρσένιος ἐπὶ τὸν Θρόνον ἀναβὰς,
 τὰ τῇ βήματος πρώτῳ κατακοσμεῖ, καὶ τὴν χειροτονίαν καθαρὰν καὶ
 ἀνεπίληπτον ὁπασαίνει ποιῆσθαι· ἔτα καὶ τὰ κοινὰ πατερικῆς προ-
 μηθεύμενος, ὀρφανῶν γίνεταί Πατὴρ, χηρῶν ὑψασαίνης, ἀδικεμέ-
 νων προσάτης, πινόντων τροφίους, πενήτων χορηγός, καταπονεμένων
 βοηθός, λυπεμένων παράκλησις, ἀδυνάτων ἰατρός, καὶ ἀπλῶς
 τοῖς πᾶσι γέγονε τὰ πάντα καὶ τὸν Θεὸν Ἀπόστολον· διὸ καὶ ὁ Θεὸς
 αὐτὸν χάρισι θαυμάτων αὐτὸν ἀντημέλματο. Σκυθῶν γάρ ποτε
 τῇ πέρα καταδραμόντων γῇ, καὶ πρὸς τὴν Νῆσον διαπερασάντων,
 ὁ μακάριος μηδὲν μελήσας, πρὸς αὐτοὺς ὤρσεται, τὴν ἐκείνων
 ὁρμὴν εἰρηνικῶς παρεμποδίσει παραγματοδύμενος. Ἀλλοὶ Σκυ-
 θαὶ λησεικῶς τετον κρατήσαντες, διὰ μονοξύλων τῇ θαλάσῃ ἐπέ-
 βησαν. Ὁ περ γινόντες οἱ Κερκυραῖς, καὶ αὐτοὶ διαπλουσάμενοι, καὶ
 πρὸς ὅσων αὐτοῖς συνήντησαν· καὶ ταῖς τῇ Ποιμένος εὐχαῖς θαρρή-
 σαντες, θαρσαλαίως κατ' αὐτοῦ ὤρμησαν, καὶ σὺν Θεῷ τούτους ἔσο-
 πωσάμενοι, οὓς μὲν μαχαίρας ἔργον ἀπέδειξαν, οὓς δὲ τῇ θαλάσ-
 σῃ ἐβύθησαν, τοὺς δὲ λοιποὺς καταδιώξαντες ἐν τῇ λεγομένῃ Τέφα-
 νήσῳ πάντας ἀπώλεσαν· ἐνθα δὲ καὶ διὰ πρὸς αὐτοῦ ὁ ἅγιος
 ὕδωρ ἐξαγαγὼν ἐκ πέτρης, ὅπερ καὶ νῦν ἐστὶ βλύζον, τὸν αὐτὸ δι-
 φῶντα λαὸν ἐκόρεσε. Λαμπρῶς ἔν πρὸς τὸν ἴδιον ἐπιστρέψας Θρό-
 νον, πολλῶν καὶ ἑτέρων θαυμάτων αὐτουργὰς ἐγένετο. Αὐχμὸν γὰρ
 ἰσχυράτατον, τοὺς καὶ ὡᾶσαν Νῆσον καρπούς κατ' ὀλίγον διαφθεί-
 ροντα, διεντεύξεως ἔλυσε, καὶ ὑπὸν εὐχὴν κατήγαγε. Παιδίσκῳ
 δὲ τινος τῆς καὶ τὴν Νῆσον περὶ αὐτῶν, διὰ Δάμονος δεινῆς ὀχλε-
 μένῳ εὐχὴ μόνῃ καὶ διὰ νάματος τῇ σωήτους ραντισμῶ τῇ Δαί-
 μονος ἡλκυτέρωσεν. Ἐτέρα δὲ γυναικὶ Ἀνδρονίκου τινὸς κληρικῶ
 δυσοκέση, καὶ πρὸς τὸ θανεῖν ἤδη προσεγγιζέση, δι' εὐχῆς τὸ ζῆν
 ἐχαρίσατο, καὶ τὸ βρέφος ἀποτεκεῖν ἐποίησε. Γυναικὰ δὲ ἄλλαν
 ἡμίσηρον οὔσαν, ἐλαίου χρίσματι ἁγίου, ὑγιὴ καὶ ἄρτιον ἀπεκα-
 τεσθεσε. Καὶ ὀργὴν καὶ τῆς λογάδων Κερκυρας, παρὰ τῇ Βασιλείᾳ
 Κων-

Κωνσταντίνου τῷ Πορφυρογενήτου, Τισῶν Λέοντος τῷ Σοφωτάτου κη-
ρυχθεῖσαν, πάντας κέλευσεν ἀχθῆναι εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν,
αὐτὸς ἐπιτέλως ταύτῃ διέλυσε· ὁ γὰρ τὴν ἀρχὴν Κερκύρας παρὰ
Βασιλέως δεξιόμορος, φιλορχήματος ὢν, κατ' αὐτῷ ἀδίκως ἐφέ-
σατο. Οἱ δὲ γε θεῖος Πατήρ, ὑπὲρ αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν δέμι-
νος, καὶ γήρους καὶ θαλάσσης καὶ χειμῶνος ὀπλισθόμενος, πρὸς
τὸν Βασιλέα παρεγένετο· καὶ τὸν ἐκείνου καταπραΰνας θυμὸν,
συμπαθείας γραμματίον ἐδέξατο. Κακείθεν φιλοφρόνως ἐξελ-
θὼν, πρὸς τὴν ἰδίαν Ποίμνῳ ἐρχόμενος, καὶ κατὰ τὴν λεγομένην
Σκύρον φθάσας Νῆσον, νόσω περὶπίπτει· πλησίον δὲ Κορίνθου
γυόμενος, τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν ψυχὴν παρέδωκε. Ἐντίμως οὖν
ἐκείσε παράτε τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ σωελεθόντων κηδεύεται· ὕπερον
δὲ οἱ τῆς Πόλεως Κερκύρας ὀρθογνώμονες, κατὰ τὴν Γεωργίου Δειφάνου
πρὸς τὴν ἰδίαν ἐπανένεικε Πόλιν ἐφώρμου· ἔνθα δὲ καὶ τὸ θαύμα-
τος ἄξιον συνέβη γυῖσθαι, τῷ Θεῷ τὸν οἰκεῖον δοξάζοντος θερά-
ποντα. Τὴν ἀρετὴν γὰρ τῷ ἄνδρὶ οἱ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀκούον-
τες, καὶ τὸν διὰ θαύματος ἔχοντες, ἐτόλμησαν, ἀγίασμός τε χά-
ρειν, τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ γυναικὸς λάθρα μέρος λαβεῖν· ὃ καὶ ποιή-
σαντες ἐγνώσθησαν. Ὅμως τὸ τίμιον αὐτῆς σῶμα ἀνακομιθεὶς, ἐυ-
ρέθη πάλιν σῶον τῇ τῷ Θεῷ χάριτι, τὴν γυναικίδα ἔχον ὀλόκλη-
ρον· ὃ καὶ κατεπέθη εὐλαβῶς ἐν τῇ Κερκυραίων ἀγιοτάτῃ Μητρο-
πόλει, θαύματα καὶ ἰάσεις βρῶν ἐκάστοτε εἰς αἶνον Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἡμῶν. Ως ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶ-
νας· Ἀμήν.

